॥ नारायणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – १३)

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंम्भुवम्। विश्वं नारायंणं देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमात्रित्यं विश्वं नारायणः हिरिम्। विश्वंमेवेदं पुरुषस्तिद्वश्वमुपंजीवति। पितं विश्वंस्युऽऽत्मेश्वंर्ः शाश्वंतः शिवमंच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मांनं परायणम्। नारायणपंरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायण परः। नारायणः परः। यर्चं किञ्जिष्णंगत्सवं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥

अन्तंर्बिहिश्चं तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः। अनेन्तमव्यंयं क्विश् संमुद्रेऽन्तं विश्वशंम्भुवम्। पृद्मकोश प्रंतीकाश्र्रं हृदयं चाप्यधोमुंखम्। अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुंपिर् तिष्ठंति। ज्वालुमालाकुलं भाती विश्वस्यऽऽयत्नं महत्। सन्तंतः शिलाभिंस्तुलम्बत्याकोश्रसित्रंभम्। तस्यान्तं सृषिरः सूक्ष्मं तिस्मिन्त्स्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानंग्रिर्विश्वाचिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रंभुग्विभंजन्तिष्ठन्नाहारमज्रः क्विः। तिर्युगूर्ध्वमधः शायी रश्मयंस्तस्य सन्तंता। सन्तापयंति स्वं देहमापादतलुमस्तंकः। तस्य मध्ये विहिशिखा अणीयोध्वां व्यवस्थितः। नीलतोयदंनमध्यस्थाद्विद्युष्ठंखेव भास्वंरा। नीवार्शूकंवत्तन्वी पीता

भाँस्वत्यणूपंमा। तस्याः शिखाया मध्ये पुरमातमा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हिरः सेन्द्रः सोऽक्षेरः पर्मः स्वराद॥ ऋत॰ सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गेलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः। नारायणायं विद्महे वासुदेवायं धीमहि। तन्नो विष्णः प्रचोदयात्।

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवीचं यः पार्थिवानि विम्मे रजार्रस् यो अस्कंभायदुत्तरर स्थर्स्थं विचक्रमाणस्रोधोरुंगायो विष्णोर्राटेमसि विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोः श्रत्रेंस्थो विष्णोः स्यूरिस विष्णोर्धुवमंसि वेष्णवमंसि विष्णवे त्वा॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/